

BREXIT – DA SAU NU?

Roxelana UNGUREANU
School of Law
Open University, London

Abstract: *This paper discuss the negative and positive elements of possible departure of the UK from the EU. This paper demonstrates that the UK exits it it dominated by negative elements however there are positive elements, but they are insignificant compared to the negative. It is crucial to understand how much EU needs U.K , and vice versa , because together they can move more easily across any obstacles that may arise in the future .*
As Times said „If a British departure punctures that fragile belief, Europe could slide back to where it was at the height of its imperial glory: divided, feuding, dominated by a single power, Germany, in breach of four centuries of British foreign policy, but threatened by another – Russia (or anyone else who comes along). Only this time there will be no imperial glory, not much money and less defence.”

Keywords: EU, UK, referendum,

Introducere

În 1946, Winston Churchill, lider al opoziției în Marea Britanie vorbește despre necesitatea refacerii familiei europene, integral sau în măsura maximum posibilă, prin crearea unui fel de State Unite ale Europei¹.

În martie 1947, Franța și Marea Britanie semnează Tratatul de la Dunkerque de apărare reciprocă împotriva unei noi agresiuni a Germaniei.

În martie 1948, acest pact este extins incluzând Belgia, Olanda și Luxemburg, prin tratatul semnat la Bruxelles, luând naștere Organizația Tratatului de la Bruxelles² (BTO).

În mai 1950, ministrul de externe al Franței, Robert Schuman³ propune o piață a cărbunelui și oțelului. Planul putea fi primul pas concret pe linia Europei Unite. Marea Britanie a refuzat să participe.

---

¹ Paul Duță, “Europa lărgită, politica europeană de vecinătate și spațiul comun de securitate externă”, în *Impact Strategic*, nr.2/2005, p.69-78.

² BTO, Alianță pe 50 de ani, bazată în primul rând pe principiul apărării colective, orientată în special împotriva unui atac german, caz în care colaborarea militară s-ar fi declanșat automat.

³ Robert Schuman (1886-1963) a fost istoric și om politic francez, membru al Academiei, a fost deputat democrat popular (1919-1940), membru al Parlamentului (1945-1962), Ministru de Finanțe (1946), președinte al Consiliului de Miniștri (1947-1948); Ministru de Externe (1948-1953). A inițiat reconcilierea franco-germană, a fost și Ministru

Începând cu anii 1957-1958 se fac încercări de lărgire a Comunității Europene cu alte țări. Marea Britanie dorește să înființeze o organizație care să nu aibă obiective de unificare economică și politică.

În noiembrie 1959, se înființează Asociația Europeană a Liberului Schimb¹.

Marea Britanie, atentă la succesele economice ale Comunităților Europene și intuind sfârșitul imperiului său colonial, solicită integrarea în Comunitățile Europene². La fel au făcut Irlanda³, Danemarca⁴ și Norvegia⁵. Având în vedere că, aderarea de noi membri reclama aprobarea Consiliului, nu s-a dat curs cererilor datorită opoziției Franței⁶.

În 1967, Marea Britanie solicită din nou integrarea în CE⁷, însă Franța continuă să nu aibă încredere în „angajamentul european al britanicilor și al celorlalți”.

După abandonarea puterii de către Charles de Gaulle, noul președinte francez, Georges Pompidou flexibilizează poziția franceză și, cu ocazia Summit-ului de la Haga din decembrie 1969, se decide nu numai realizarea unei UEM, dar și extinderea CE spre „cei patru”.

În iunie 1970, încep negocierile de aderare acestea finalizându-se o dată cu semnarea „Tratatului de Aderare și a Actului referitor la condițiile aderării”, la 22 ianuarie 1972. Se stabilește, o perioadă de tranziție de cinci ani⁸.

Spre surpriza generală, Referendum-ul organizat cu această ocazie în Norvegia a lăsat-o, în final, pe aceasta în afara CE⁹. Tratatul a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1973, CE trecând, astfel, de la șase la nouă membri.

În 1 ianuarie 1973, după ce a fost refuzată de două ori, Marea Britanie devine stat membru în Comunitatea Economică Europeană, împreună cu Danemarca, Irlanda și Islanda.

---

de Justiție (1955-1956) și președinte al Parlamentului European (1958-1960). Sugestia fusese făcută de Jean Monnet (negociator financiar și politic francez între anii 1915-1944. A realizat planul de modernizare a economiei Franței, promotor al ideii de unitate europeană). El a propus înființarea unui secretariat care să se ocupe de dezvoltarea industriei metalurgice în Europa Occidentală. Propunerea ar fi putut crea o serie de probleme franco-germane, legate de controlul asupra Ruhr-ului și Saar-ului. Inițiativă făcea posibilă depășirea antagonismelor naționale și reconcilierii între cei doi vechi dușmani, fapt ce ar fi permis o colaborare mai strânsă pentru o asociere politică europeană. După un an de negocieri, guvernele a șase țări (Franța, Germania, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg) au semnat în aprilie 1951, Tratatul de la Paris, iar în iulie 1952 a luat ființă Comunitatea Economică a Cărbunelui și Oțelului.

¹ Această asociație cuprinzând Marea Britanie, Austria, Danemarca, Norvegia, Portugalia, Suedia și Elveția își propunea doar liberalizarea comerțului, neacceptând obiective politice. În mai puțin de doi ani, Marea Britanie, datorită succeselor acestei asociații își schimbă punctul de vedere. Paul Duță și Grațian Lupu, *Europa de la dezideratul unificării la OSCE și Uniune*, Colecția Politică și Apărare Națională nr.11, (Editura Continent: Sibiu, 2006), p..213.

² 10 august 1961

³ 31 iulie 1961.

⁴ 10 august 1961.

⁵ 30 aprilie 1961.

⁶ Vezi, Paul Duță, *EU-27 și Tratatul de la Lisabona*, Sibiu: Tehno Media, 2008, pp.121-125.

⁷ La fel, Irlanda, Danemarca și Norvegia.

⁸ Vezi, Leonard Dick, *Ghidul Uniunii Europene*, Editura Teora, București, 2011, pp. 23-79.

⁹ la fel cum se va întâmpla și în 1995.

Prima extindere a adus cu sine și primele probleme, în principal datorită atitudinii, de multe ori diferite, a Marii Britanii. Chiar dacă aderarea a fost solicitată atât de laburiști¹ cât și de conservatori², negocierile efective de aderare au fost conduse de guvernul conservator al lui Edward Heath.

Laburiștii, nemulțumiți cu rezultatele acestora, au promis că, dacă câștigă alegerile, vor organiza un referendum pentru a retrage țara din CE.

Cu această promisiune electorală, aceștia câștigă alegerile din 1974 și noul prim-ministru, James Callaghan, solicită renegocierea Tratatului de Aderare sub amenințarea retragerii Marii Britanii din CEE.

CEE cedează și, în 1975, Marea Britanie obține unele concesiuni referitoare la participarea sa la bugetul comunitar și la regimul importurilor de lapte din Noua Zeelandă.³

În 2002, Președintele Convenției asupra viitorului Europei, Valery Giscard d'Estaing, prezintă la Bruxelles, un prim proiect al viitoarei Constituții Europene.

Documentul, despre care d'Estaing însuși recunoaște că este în faza incipientă, conține o serie de propuneri îndrăznețe, de natură să stârnească aprigi controverse în cadrul Uniunii.

La summit-ul european desfășurat, la Bruxelles⁴, în timpul discuțiilor despre reformarea Politicii Agricole Comune a apărut o gravă ruptură între Franța și Marea Britanie⁵.

Cearta dintre președintele Franței, Jacques Chirac și premierul Marii Britanii, Tony Blair, pare să fie mai mult decât o simplă înfruntare de orgolii, ale cărei proporții au fost exagerate de presă.

Faptul că ea a dus la anularea summit-ului franco-britanic din decembrie 2002, este semnificativ pentru temperatura glacială a relațiilor dintre Londra și Paris.

Totuși, păstrând proporțiile "dezastrului", trebuie remarcat că asemenea controverse, au mai avut loc, nu o dată, de-a lungul istoriei europene recente, fără să fi afectat esențial UE.

Mizând pe animozitățile dintre cancelarul Schroder și președintele Chirac⁶, Blair încearcă să saboteze motorul franco-german al Uniunii printr-o alianță cu Schroder.

---

¹ 1961, MacMillan

² 1967, Wilson

³ În referendum-ul organizat cu acest prilej, laburiștii — contrar promisiunilor electorale — nu numai că nu solicită retragerea Marii Britanii din CEE, dar și fac propagandă în favoarea rămânerii acesteia în CEE. De altfel, 65% din populația Marii Britanii este de acord cu continuarea prezenței acesteia în CEE. Vezi, Paul Duță, *EU-27 și Tratatul de la Lisabona*, Sibiu: Tehno Media, 2008., pp. 125-128.

⁴ Se pare că Tony Blair a criticat cu duritate compromisul încheiat între Paris și Berlin asupra politicii comunitare, care evita reduceri prea drastice în bugetul agricol comun (considerat de Londra mult prea mare). Ca urmare, întâlnirea anuală franco-britanică, programată pentru sfârșitul anului fost anulată, iar relațiile dintre Londra și Paris au fost, temporar, înghețate. Potrivit corespondenților de presă, care au reușit să afle ce s-a discutat în spatele ușilor închise, dezacordurile dintre președintele Franței, Jacques Chirac și premierul britanic Tony Blair au fost atât de puternice, încât s-a ajuns chiar la înfruntări verbale directe. *Ibidem*, p. 131.

⁵ Paul Duță și Grațian Lupu, *Europa de la dezideratul unificării la OSCE și Uniune*, Colecția Politică și Apărare Națională nr. 11, (Editura Continent: Sibiu, 2006), p. 213.

⁶ Potrivit corespondenților de presă britanici, acesta ar fi primit foarte rău, vestea ajungerii la un acord între Franța și Germania în privința amânării reformei politicii agricole comune. Accentuate în timpul campaniei electorale din Germania, când Chirac nu și-a ascuns preferința pentru contracandidatul lui Schroder, pe care s-a și grăbit să-l

Cel mai potrivit moment pentru ca această alianță să dea roade ar fi fost în cazul dezbaterilor legate de reforma politicii agricole comunitare (PAC).

Ca și Germania, Marea Britanie este direct interesată în reducerea cheltuielilor legate de agricultură; cum, la Bruxelles, Cei 15 urmăreau obținerea unui acord rapid asupra finanțării extinderii, pentru a nu întârzia admiterea primilor zece candidați în Uniune, momentul este ideal pentru a face presiuni legate de reforma PAC.

Până în ultimul moment, cancelarul german a părut să aibă aceeași părere ca și premierul britanic; în cele din urmă, însă, a acceptat compromisul oferit de președintele francez, punând din nou în funcțiune, motorul franco-german.

Comentatorii europeni nu păreau prea alarmați de cearta dintre Chirac și Blair. Ei se așteaptă oricând la repetarea unor episoade de acest gen, cu atât mai mult, cu cât dezbaterile asupra viitoarei Constituții Europene au intrat într-o fază mai activă¹.

Marea Britanie are cele mai multe derogări de la legile comunitare, nu face parte din spațiul Schengen și nu a adoptat euro ca monedă națională.

În 2003, ministrul de finanțe, Gordon Brown, confirmă în fața Camerei Comunelor, că economia britanică nu este pregătită să adere la zona euro.

Gordon Brown² a explicat că dintre cele cinci criterii pe care cabinetul de la Londra și le-a impus în cursa pentru euro, doar unul singur - acela al competitivității serviciilor financiare din City-ul londonez - a fost îndeplinit.

Restul - convergența durabilă a economiei britanice cu economiile din zona euro, flexibilitatea pe care ar trebui să o acorde moneda unică economiei britanice, încurajarea investițiilor și stimularea creșterii economice - sunt departe de a fi întrunite.

Deși mediile economice și de afaceri sunt, în general, de acord, că adoptarea monedei unice ar stimula, pe termen lung, creșterea economiei britanice, dovedindu-se, "o mișcare foarte înțeleaptă"³, nimeni nu-și poate imagina, cu adevărat, că Londra va fi prea curând pregătită să renunțe la lira sterlină și să accepte ca politica sa financiară să-i fie stabilită de Banca Centrală Europeană cu sediul la Frankfurt.⁴

---

primească la Paris cu onoruri convenite unui șef de guvern. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/3583801.stm>; (accesat în 13 ianuarie 2016).

¹ În fond, în spatele ușilor închise, la Bruxelles, nici nu s-au spus lucruri așa grave. Înfuriat de criticile lui Blair, care îi reproșase că "se încăpățânează să apere interesul restrâns al fermierilor incompetenți", Chirac l-a apostrofat pe premierul britanic, acuzându-l că este prost crescut. Dintotdeauna, britanicii și francezii au avut interese divergente în cadrul UE. Lucrurile nu stau altfel nici acum. De la opoziția Franței față de atacarea Irakului fără aprobarea ONU, la modul de funcționare al viitoarei forțe europene de reacție rapidă, până la chestiunea mult mai stringentă a contribuțiilor, la bugetul comunitar sau la repartizarea subvențiilor directe pentru agricultură - între Paris și Londra par să fie numai dezacorduri. <https://www.youtube.com/watch?v=ApcgQDKqXmE>; (accesat în 12 ianuarie 2016).

² Pe care observatorii britanici tind să-l considere mai degrabă euro-sceptic, deși se află în echipa Blair. <https://www.youtube.com/watch?v=ApcgQDKqXmE>; (accesat în 12 ianuarie 2016).

³ Cum afirma un editorialist de la "The Times. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/3583801.stm>; (accesat în 11 ianuarie 2016).

⁴ Cât despre opinia publică - aceasta este categoric împotriva euro; potrivit celui mai recent sondaj publicat de "News of the World", 68 la sută dintre britanici se opun schimbării lirei cu euro. Chiar și Tony Blair - care și-a făcut

Pentru Marea Britanie, contribuțiile anuale la bugetul UE înseamnă o uriașă cheltuială și o secătuire a resurselor naționale. Contribuția directă este acum de 11 miliarde lire sterline anual.¹

Se estimează că retragerea din Uniune ar duce Marii Britanii un beneficiu net de 25 miliarde lire sterline anual.

Parlamentul britanic își pierde autoritatea și puterea de a apăra interesele populației. În general, acum parlamentele europene acceptă decretele de la Bruxelles, născocite de o administrație elitistă, asupra căreia nu au nici un fel de putere.

Patru legi din cinci, ce se pun în aplicare în Marea Britanie, provin de la Bruxelles. Regulamentul UE stipulează în mod emfatic că oficialitățile nu au voie să țină cont de interesele țării lor de origine, legislația europeană primând.

Marea Britanie și Uniunea Europeană au o relație partenerială complicată, iar acest lucru este evident pe arena internațională.

Cercetarea, înțelegerea și explicarea acestei situații sunt elemente cruciale ce țin de funcționarea eficientă a Uniunii Europene, deoarece U.E se bazează pe cooperare la nivelul cel mai înalt.

Istoric vorbind, United Kingdom a aplicat la Comunitatea Economică Europeană încă din 1961, dar în 1963 președintele Franței Charles de Gaulle își folosește dreptul de veto și respinge tentativa de aderare a acesteia, pe motivul că guvernul britanic nu pare implicat cu adevărat în Integrarea Europeană.

De asemenea, președintele Franței era îngrijorat de legătura strânsă dintre U.K și U.S.A.²

Din fericire, în 1973 Marea Britanie a aderat la Comunitatea Europeană, iar lucrurile devin mult mai relaxate.

De asemenea, în 1979 drumul spre moneda Euro începe prin European Monetary System, dar bineînțeles că U.K dorește să își mențină propriul curency, iar acest lucru duce la anumite consecințe pe care le voi menționa pe parcursul lucrării.³

În anii '80, guvernul conservator britanic adoptă o politică de restabilire a echilibrului bugetar prin micșorarea contribuției sale la bugetul european.⁴

Acest lucru a fost cunoscut drept rebate, iar în 1984 Marea Britanie reușește să obțină ceea ce și-a dorit, iar o parte din cotizația acestora a fost returnată.⁵

---

din adoptarea monedei unice un scop al mandatului său - a fost nevoit să accepte verdictul ministrului său de finanțe și să admită că "deocamdată nu e momentul" intrării în zona euro. Această realitate îi conferă ambițiosului lider britanic un rol mai degrabă marginal la masa "greilor" din Uniune, limitându-i dramatic influența pe care dimensiunile și forța economică a țării sale l-ar îndreptăți să o exercite. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/3583801.stm>; (accesat în 13 ianuarie 2016).

¹ The Institute of Directors estimează că acest cost este de fapt dublu, datorită costurilor de aplicare a noilor legislații și a pierderii de venit din pescuit și agricultură. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/3583801.stm>; (accesat în 13 ianuarie 2016).

² <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/3583801.stm>; (accesat în 13 ianuarie 2016).

³ *Ibidem.*

⁴ http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/4721307.stm#ho_wbig; (accesat în 32 ianuarie 2016).

⁵ *Ibidem.*

Problematica era pusă extrem de simplu de către britanici care își cereau banii înapoi.

În 1990, Marea Britanie intră în Exchange Rate Mechanism (ERM), deși inițial (1979) nu și-a dorit acest lucru.

Apoi, în anul 1992 UK a fost forțată să părăsească ERM, deoarece acest mecanism a fost conceput în scopul de se crea un singur currency la nivel european.

Acest lucru era un impediment pentru U.K care foloseau drept monedă lira sterlină, guvernul britanic fiind astfel forțat să retragă £ din ERM.¹

Vorbind din punct de vedere al tratatului privind Uniunea Europeană era clar că existau anumite nemulțumiri din partea Marii Britanii, deoarece își puneau problema cedării suveranității naționale unor structuri supranaționale.

În ceea ce privește spațiul Schengen, U.K nu face parte din spațiul Schengen (posibilitate de optout), dar participă la anumite problematici ce țin de cooperarea Schengen, precum cooperarea polițienească, judiciară și Sistemul de Informații Schengen.²

De asemenea, moneda euro (care apare în 1999 și introdusă în 2002 în 12 țări) nu este adoptată de către United Kingdom. Această decizie a fost motivată extrem de simplu și anume că aveau deja un currency stabil.

Este evident că Marea Britanie și Uniunea Europeană au avut o relație de cooperare complicată din multe puncte de vedere, iar acest lucru nu doar că a influențat modul în care U.E își desfășoară activitatea ci și percepția oamenilor în ceea ce privește acest parteneriat.

Tentativa de retragere din UE

Atunci când vorbim despre relația UK-UE putem menționa faptul că este o tendiță pronunțată de euroscepticism în Marea Britanie, iar acest lucru se reflectă asupra arenei internaționale. Ideea de bază este că opinia publică are o tendiță eurosceptică, iar acest lucru se reflectă și în domeniul politic.

Un exemplu clar în ceea ce privește problematica menționată este discursul Primului Ministru David Cameron ce face referire la relațiile pe viitor cu Europa, iar în cadrul acestui speech a criticat anumite aspecte legate de Uniunea Europeană.

Interesant este modul în care Cameron face referire la diversitatea din U.E, iar tocmai pe această diversitate trebuie să se axeze țările membre.

De asemenea, se referă la Uniunea Europeană drept un common market. Cameron vorbește despre părăsirea U.E dacă pe viitor nu va fi un settlement în ceea ce privește poziția UK în politica externă și comerțul. În cadrul acestui discurs se vorbește și despre un referendum în care problema centrală este ieșirea din Uniunea Europeană.³

---

¹ <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/3583801.stm>; (accesat în 12 ianuarie 2016).

² http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/docs/schengen_brochure/schengen_brochure_dr3111126_ro.pdf . (accesat în 25 ianuarie 2016).

³ <https://www.youtube.com/watch?v=ApcgQDKqXmE>; (accesat în 12 ianuarie 2016).

Referitor la renegocierea poziției Marii Britanii în U.E pot spune că depinde enorm de mult de posibilitatea de schimbare a tratatelor.

O schimbare de tratat ar implica 28 de păreri în ceea ce privește acest subiect, iar acest lucru ar complica procesul enorm. De asemenea, dacă un singur membru are voie să aleagă și să folosească politicile pe care le preferă nu ar mai fi nici o Uniune.¹

Deși relația cu Uniunea Europeană a fost mereu complicată, dar acum pare chiar mai dificilă decât în trecut. Sunt păreri împărțite referitoare la acest subiect, ajungând să fie la nivel intern cât și extern.

În ultima perioadă se observă o popularitate mult mai mare a partidului UKIP (United Kingdom Independence Party) care are o atitudine eurosceptică.²

De asemenea, după declarația lui Cameron apar o mulțime de păreri, informații, știri referitoare la ce se va întâmpla dacă UK părăsește Uniunea Europeană.

Un lucru important de menționat este faptul că relațiile Marii Britanii cu țări precum Germania, Australia se pot schimba dramatic dacă aceștia părăsesc Uniunea.

Problema pe care o pot întâlni britanicii dacă părăsesc U.E este în mare parte relațiile cu statele din cadrul structurii menționate.

Practic, dacă exit-ul U.K are loc, atunci celelalte state din cadrul Uniunii trebuie să fie de acord cu orice relație renegociată cu britanicii.

Marea Britanie ar trebuie să renegocieze multe aspecte legate de cooperarea lor cu alte state, fapt ce doar complică lucrurile, existând astfel și o reală posibilitate de refuz din partea statelor membre U.E.

Subiectul retragerii este unul sensibil, deoarece consecințele sunt uriașe atunci când unul dintre cele mai mari state membre decide să plece.

Relația UE-UK nu este ușor de înlocuit, iar în eventualitatea retragerii s-ar putea produce numeroase probleme la nivelul politicilor U.E la nivel extern, de securitate sau de apărare.

Problematika retragerii poate afecta aspectul geopoliticii, deoarece United Kingdom are o poziție strategică excelentă, iar acest lucru poate fi un impediment în ceea ce privește securitatea la nivelul Uniunii Europene. De asemenea, exit-ul poate avea un impact semnificativ asupra relațiilor transatlantice.

Problematika Economică

Din punct de vedere economic lucrurile sunt extrem de delicate, deoarece apar diferențe între statele membre care au relații economice cu Marea Britanie.

De asemenea, criza financiară încă se resimte în unele state, iar retragerea U.K ar avea un impact negativ asupra balanței comerciale, dar și asupra ratei șomajului (ex. Italia).³

Dar acest aspect economic se aplică și Marii Britanii, deoarece accesul pe piața unică a U.E reprezintă un venit economic substanțial, iar participarea efectivă la piețele europene a fost un

---

¹ Sandschneider, Edbrhard, *The United Kingdom and the European Union*, DGAPanalyse 16, septembrie 2014, p. 7.

² *Ibidem*, p. 9.

³ *Ibidem*, p.107.

beneficiu uriaș. „76% din firmele de toate marimile și din toate sectoarele atesta faptul că formarea pieței comune a avut în mod special un impact pozitiv asupra afacerii lor.

Firmele din Marea Britanie au un acces de neegalat la o piață de aproape 500 de milioane de persoane și un PIB de 16,6 trilioane de dolari.”¹

Este evident că retragerea din U.E ar aduce mari pierderi din acest punct de vedere.

De asemenea, United Kingdom și-ar pierde din prestigiu retrăgându-se, deoarece investitorii și companiile prezente în țară și-ar schimba părerea și deciziile pe care le-ar lua pe plan economic.

Problema este extrem de simplă, dacă U.K nu mai este în Uniunea Europeană își pierde pur și simplu atractivitatea, credibilitatea în fața potențialilor, dar și actualilor investitori.

Important de reținut este faptul că Marea Britanie are o legătura uriașă cu Europa, iar acest lucru influențează enorm economia.

Prestigiul și credibilitatea este un lucru esențial în cultura britanică și tocmai acest lucru i-ar face pe britanici să se gândească de două ori înainte să părăsească Uniunea.

O problemă pusă în discuție de către U.K este libera circulație a forței de muncă, iar nivelul de migrație în Marea Britanie din țările care au aderat recent este uriaș.

Acest lucru a dus la anumite nemulțumiri din partea opiniei publice, deși Marea Britanie a avut beneficii semnificative, deoarece imigranții au mărit potențialul productiv.

„Exista dovezi semnificative conform cărora imigranții aduc plus valoare la potențialul productiv și la nivelul cererii din economie, astfel crescând PIB-ul pe termen lung, indica materialul.

În ceea ce privește mediul de afaceri, UE facilitează libera circulație a forței de muncă între cele 28 de țări europene, fapt care ajută companiile să găsească forță de muncă potrivită pentru competențele de care au nevoie.

Într-adevăr, 63% din membrii CBI au precizat că libera circulație a forței de muncă în cadrul UE a avut un efect benefic pentru afacerile lor, și doar 1% fiind de părere că acesta a avut un impact negativ.”²

O problemă este atunci când vine vorba despre imigrație, faptul că mulți britanici cu drept de vot doresc să se reducă imigrația.³

Este crucial totuși ca britanicii să se axeze pe numărul de imigranți ilegali și pe cei care caută să profite de pe urma statului britanic într-un mod ilegal și nu pe studenții și muncitorii calificați, care doar caută un nivel de trai mai bun în United Kingdom.

---

¹ <http://infopolitic.ro/analize-externe/raportul-cbi-cu-privire-la-iesirea-marii-britanii-din-ue.html>; (accesat în 13 ianuarie 2016).

² <http://infopolitic.ro/analize-externe/raportul-cbi-cu-privire-la-iesirea-marii-britanii-din-ue.html>; (accesat în 13 ianuarie 2016).

³ „Survey found 79 per cent want decrease while 59 per cent want big drop... Only one in ten respondents said they wanted a rise in immigration”. <http://www.dailymail.co.uk/news/article-3010272 /EVERY-ethnic-group-Britain-wants-cut-immigration-half-want-big-drop-numbers-coming-country.html>; (accesat în 12 ianuarie 2016).

În eventualitatea ieșirii U.K din U.E, imigranții s-ar reduce drastic și acest lucru aduce consecințe negative pe plan economic, nu doar din cauza reducerii forței de muncă, dar și din pierderea unor eventuali studenți care pot ajunge la performanțe profesionale sau academice.

Mulți britanici sunt de părere că își pierd locurile de muncă în favoarea imigranților, iar acest lucru poate fi una din cauzele euroscepticismului.¹ O mare parte din imigranți provin din A8².

Țările A8 sunt următoarele: Cehia, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Polonia, Slovacia, Slovenia.³

Conform graficului se poate observa un număr mult mai mare de imigranți A8 în domeniile skilled trades, manufacturing, elementary trades, elementary services.

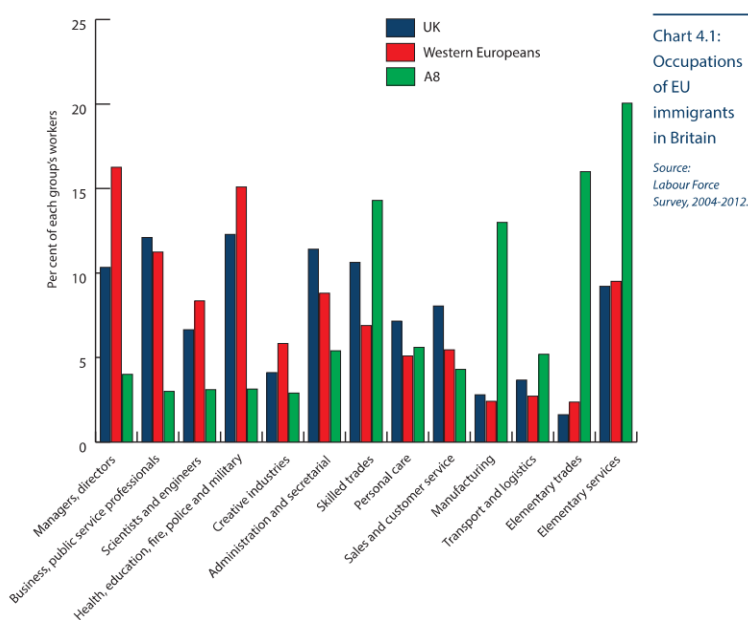

Figura nr. 1 – Integrarea migranților din Uniunea Europeană în Marea Britanie⁴

Deși sunt numeroase precizări cum că imigranții nu sunt un lucru benefic pentru U.K pot spune că este exact contrariul, deoarece aduc o contribuție efectivă la nivel economic, dar și cultural.

Retragerea din U.E ar duce la o reducere dramatică a imigranților, iar acest lucru poate afecta multe aspecte ce privesc economia Marii Britanii.

¹ It refers not to the French motorway running east from Marseille, but the eight poor countries from Eastern Europe who joined the EU in the largest single expansion since its creation in 1957.” <http://news.bbc.co.uk/2/hi/programmes/panorama/4479759.stm>; (accesat în 12 ianuarie 2016).

² A8 = „With the expansion of the European Union in May 2004, the political language gained yet another acronym - the "A8".

³ *Ibidem*.

⁴ *The economic consequences of leaving the EU, The final rapor of CER commission on the UK an the EU single market*, Centre for European Reform (CER), June 2014.

Din punct de vedere economic, consecințele retragerii ar fi majore în ambele tabere, iar trebuie reținut că ieșirea din Uniunea Europeană este one-way street.

Dacă Marea Britanie se decide să părăsească Uniunea nu va mai fi cale de întoarcere, iar lucrurile s-ar putea complica enorm.

Problematika politică

Atunci când vine vorba de interesele naționale, Marea Britanie face cu greu compromisuri, iar acest lucru este crucial instituțiilor Europene.

Situația stă în felul următor: cooperarea din cadrul Uniunii Europene poate avea loc prin negociere, dar la un momentan pot apărea și chestiuni contradictorii, iar atunci compromisul este de preferat pentru evitarea oricărui tip de conflict.

Viziunea U.K este una orientată mai degrabă spre o relație personalizată cu UE ce îi oferă mult mai multe libertăți Marii Britanii.

Izolarea totală nu este neapărat cea mai bună soluție, dar acest tip de cooperare ar fi mai pe placul Marii Britanii.

Chiar și asupra acestei chestiuni părerile sunt împărțite, iar elita politică britanică merge pe ideea că UE trebuie reformată, iar dacă acest lucru nu se va întâmpla părăsirea Uniunii este foarte posibilă.

De asemenea, dacă Marea Britanie ar părăsi EU s-ar produce o schimbare majoră la nivel cultural și politic, iar identitatea europeană ar deveni ceva irelevant.

Europenii sunt legați de mai multe elemente culturale, dar și politice și tocmai de aceea ieșirea U.K din Uniunea Europeană ar avea grave consecințe.

Colaborarea nu doar la nivel cultural ci și în cadrul altor aspecte ar putea fi serios compromisă datorită acestui impediment, iar tocmai acest lucru ar putea crea noi probleme ce privesc orice fel de cooperare UK-U.E.

Identitatea europeană va fi clar afectată, deoarece multe persoane s-ar întreba dacă UE este într-adevăr cel mai bun exemplu în ceea ce privește colaborarea eficientă pe arena internațională.

Retragerea Marii Britanii este un subiect extrem de delicat, deoarece acest lucru poate duce la o debalansare la nivel european, iar acest lucru nu este tocmai benefic pentru acest tip de uniune.¹

Un alt lucru esențial în eventualitatea retragerii este faptul că Marea Britanie ar putea ajunge să implementeze anumite aspecte ce țin de politicile UE, dar să nu ia parte la procesul decizional.

---

¹ „If a British departure punctures that fragile belief, Europe could slide back to where it was at the height of its imperial glory: divided, feuding, dominated by a single power, Germany, in breach of four centuries of British foreign policy, but threatened by another – Russia (or anyone else who comes along). Only this time there will be no imperial glory, not much money and less defence.” <http://www.theguardian.com/politics/2014/nov/04/what-if-britain-left-the-eu-europe-politics-economy-culture>; (accesat în 23 ianuarie 2016).

Pentru a lua parte în procesul decizional trebuie să fii o parte egală în cadrul politicii UE, iar retragerea ar fi în mod evident impedimentul suprem.¹

Concluzie

În ceea ce privește problematica discutată pe parcursul lucrării este evident faptul că un eventual exit din partea Marii Britanii este dominat de elemente negative.

Sunt și elemente pozitive, dar acestea sunt ne semnificative în comparație cu cele negative.

Colaborarea UK-UE este una complicată, iar tentativa de retragere reprezintă o ultimă încercare de settlement în ceea ce privește viitorul.

Deși sunt multe voci eurosceptice, depărtarea Marii Britanii de Uniunea Europeană ar aduce impedimente substanțiale în economie, politică, cultură, etc.

Este crucial de înțeles cât de mult UE are nevoie de UK, dar și viceversa, deoarece împreună pot trece mult mai ușor peste un eventual obstacol ce poate apărea în viitor.

Bibliografie:

1. Paul Duță, *EU-27 și Tratatul de la Lisabona*, Sibiu: Tehno Media, 2008.
2. Duță Paul, “Europa lărgită, politica europeană de vecinătate și spațiul comun de securitate externă”, în *Impact Strategic*, nr.2/2005, pp. 69-78.
3. Paul Duță și Grațian Lupu, *Europa de la dezideratul unificării la OSCE și Uniune*, Colecția Politică și Apărare Națională nr. 11, Editura Continent: Sibiu, 2006.
4. Sandschneider, Edbrhard, *The United Kingdom and the European Union*, DGAPanalyse 16, septembrie 2014.
5. *The economic consequences of leaving the EU, The final rapor of CER commission on the UK an the EU single market*, Centre for European Reform (CER), June 2014.
6. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/3583801.stm>; (accesat în 12 ianuarie 2016).
7. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/4721307.stm#howbig>; (accesat în 12 ianuarie 2016).
8. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/docs/schengen_brochure/schengen_brochure_dr3111126_ro.pdf; (accesat în 12 ianuarie 2016).
9. <https://www.youtube.com/watch?v=AcgQDKqXmE>; (accesat în 12 ianuarie 2016).
10. <http://infopolitic.ro/analize-externe/raportul-cbi-cu-privire-la-iesirea-marii-britanii-din-ue.html>; (accesat în 12 ianuarie 2016).
11. <http://www.dailymail.co.uk/news/article-3010272/EVERY-ethnic-group-Britain-wants-cut-immigration-half-want-big-drop-numbers-coming-country.html>; (accesat în 12 ianuarie 2016).
12. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/programmes>

---

¹ <http://www.kosmopolito.org/2011/11/15/uk-and-eu-a-difficult-relationship/>; (accesat în 12 ianuarie 2016).

13. panorama/4479759.stm; (accesat în 12 ianuarie 2016).
14. <http://www.theguardian.com/politics/2014/nov/04/what-if-britain-left-the-eu-euro-politics-economy-culture>; (accesat în 12 ianuarie 2016). pe-
- <http://www.kosmopolito.org/2011/11/15/uk-and-eu-a-difficult-relationship/>; (accesat în 12 ianuarie 2016).